

[B-H JE MI STRACHEM]

režie Sandi Simcha DuBowski

USA 2001 | 84 minut | přístupnost 15 let

[DVD] anglicko-hebrejská verze | české titulky | anglické titulky | zvuk DOLBY SR

[PRESS KIT]

AEROFILMS s.r.o., Vodičkova 41, Praha 1, tel.: 224 947 566

PR> Jiří Šebesta, mob. +420 608 300 437 | tel. +420 271 771 349 | jiri.sebesta@kinoaero.cz

TITULKY

Režie	Sandi Simcha DuBowski
Produkce	Sandi Simcha DuBowski & Marc Smolowitz
Koprodukce	James Velaise, (Pretty Pictures, Paris) Philippa Kowarsky, (Cinephil, Ltd. Tel Aviv)
Tvůrčí spolupráce / Střih	Susan Korda
Střih, Izrael	Johanna Prenner (for Keshet Broadcasting Ltd.)
Originální hudba	John Zorn
Hudební režie	Carole Sue Baker a Jon L. Fine Ocean Park Music Group
Režie postprodukce	Lizzie Donahue
Kamera, USA	Donna Binder, Sandra Chandler, Mik Cribben, Jim Denault, Ken Druckerman, Sandi Dubowski, Kirsten Johnson, Kevin Keating, Karen Kramer, Jennifer Lane, David Leitner, Marie Pederson, Ben Speth, Fawn Yacker, Andrew Yarme
Kamera, VB	Noski Deville, Sandi DuBowski
Kamera, Izrael	Nili Aslan, Sandi DuBowski, Issa Freij, Jackie Matithau, Yoram Milo, Yitzhak Portal, Abigail Sperber
Produkční služby, Izrael	Philippa Kowarsky (Cinephil, Ltd., Tel Aviv)
Koordinátoři produkce, Izrael	Sharon Roling, Danny Wool
Archivní průzkum, Izrael	Claudia Cala Levin

NEW YORK CITY PRODUCTION / ENSEMBLE SILHOUETTE SHOOTS

Produkce	Sandi DuBowski
Režie	Sandi DuBowski, Susan Korda
Kamera	David Leitner
Koord. Produkce / Asist. kamery	Yael Bitton

Asistenti produkce	Maya Cohen, Steve Goldstein, John Grauwiler, Nurit Jacobs, Yigal Nizri, Eugene Patron, Kelly Stupple, Micha Wald
Rekvizity, kostýmy	Shlomo Ashkinazy
Záznam natáčení	Jack Louth, Amy Steiner
Přídavné zvuk. nahrávky	Judy Karp, Claudia Katayanagi, Steve Robinson, David Roche, Peter Toole
Přídavná kamera	Ari Amit, Adam Bailey, Robert Bennett, Liz Dory, Gerald Jones, Marcia Machado, Michael Pearlman, Chloe Stewart, Maggie Warwick, Shiri Wilk
Asistenti produkce	Akiva, Alex Bing, Ari Chesir, Erin Edmison, Sagheer Bin Faiz, Yaffa Grinblatt, Malachi Handler, Avram Heilman, Avital Levy, Tara Mateik, Saul Nachsen, Janelle Rothenberg, Sara Scully, Nike Silberstein, Heather Tenzer, Daniel Wagner, David Wilson
Asistenti produkce Turbulent Arts	Suzanne Bultmeyer, Alexander Georges, Caroline Ghiennes, David Harris, Lawrence Inglee, Astrid Menze, Nathalie Petersen, Dan Schmeltzer, Owen Wolf, Pieter Valk
Režie zvuk. střihu	Bill Seery (Mercer Street Sound)
Asist. zvuk. střihu	Alex Noyes
Online střih	Egon Kirincic
Asistent režie	David Baum, Yael Bitton, Lizzie Donahue, Akiko Iwakawa, Aljernon Tunsil
Postprodukční služby	FMC Filmmakers Collaborative, David Beatrice, David Ebmeier, John Johnson, Julisa Sorvino-Castro
Five Point Pictures	Jonathan Berman
Online služby	Postworks, Billy Baldwin, Ron Demartin, Monte Matteotti, Jill Silverman
Zvuk. služby - postprodukce	Skywalker Sound, A Division of Lucas Digital, Ltd., Glenn Kiser, John Mardesich
Zvukař - přehrávání	Lora Hirschberg
Dolby konzultace	Thom "Coach" Ehle

Přepis z digitálu na film	DMZ/HeavyLight Digital, Eric Solstein, Benton Bainbridge, Tom Edmon, Robert Luttrell, Kris Schumacher
Vedoucí přepisu	Alexandra Stoll
Přepis	Lynn Bernard, Elaine Chapnik, Brave New Words/Eugene Corey, Helping Hands Network, Ileana Montalvo, Michal Shemesh, The Typettes
Design titulků / Animace	Andrew Capelli, S.O.I (Arturan Consortium)
Poradce produkce	Robert L. Seigel, Esq., Daniel, Seigel, And Bimble, LLP
Grafický design tisku	Pascale Willi
Poradce pro internet/techniku	Dana Friedman (Dragonfly Technologies)
Hudební konzultace	Frank London, Lorin Sklamberg
Dodatkové právní služby	Pat O'Brien (San Francisco)
Záznam obřadu	Věnoval archiv CBS TV News
"Dybbuk"	Věnovalo The National Center For Jewish Film, Brandeis University
Záznam demonstrace Chasidů	Věnoval Philem Zwicklerem a Realis Pictures
"Elohai Neshama" Věnovala Victoria Hanna	Účinkuje Victoria Hanna
"Mipney Ma" Věnovala spol. Aviv Productions, Inc.	Účinkují The Klezmatics
"Night Sail" Věnovala spol. Teev Productions, Inc.	Účinkuje Esta

USA, 2001	anglicky
Barevný	titulky: české, anglické, hebrejské
1:1.66, Dolby SR	doba: 84 minuty

SYNOPSIS

B-h je mi strachem je nebývalý celovečerní dokument, který rozbíjí ustálené domněnky o víře, sexualitě a náboženském fundamentalismu. Je postaven na důvěrném osobním vyprávění homosexuálních židů a židovek, chasidských i ortodoxních, kteří se svěřují se svými životními příběhy. Dokument zachycuje portréty lidí, kteří řeší stejné dilema – jak najít soulad mezi svou silnou láskou k judaismu a Bohu a drastickým zákazem homosexuality obsaženým v Bibli. Film se odvíjí a my se setkáváme s řadou složitých osobností – někteří už se "přiznali", jiní ne – počínaje prvním rabim na světě, který otevřeně přiznal svou homosexualitu, přes skryté chasidské lesby a gaye, až po jedince odvržené jejich zbožnými rodinami nebo ortodoxním lesbickým párem.

Mnoho z nich bylo zavrženo vlastními rodinami či přáteli. Jejich rány jsou ještě čerstvé, oni si však přesto houževnatě a s humorem razí cestu a vedou pomyslnou debatu s tisíciletou tradicí. Všichni nakonec nutně dochází k otázce, jak je pro ně možné žít svůj život v pravdě a víře.

Film *B-h je mi strachem* byl natočen malým štábem živě v Brooklynu, Jeruzalémě, Los Angeles, Londýně, Miami a San Franciscu. Jde o mezinárodní projekt globálního dosahu, který otřásá smyslem náboženské identity a tradice v moderním světě. Poprvé v historii se v ortodoxních kruzích začalo na toto téma živě diskutovat, a proto je film jak svědkem tak katalyzátorem tohoto historického momentu. Najevo vychází láskyplné a nebojácné vyznání víry, touhy po přežití a všelidského úsilí někam patřit.

„A když by se scházel s pohlavím mužským jako se ženou, ohavnosti učinili oba dva. Smrtí umrou, krev jejich bude na ně.“

- Leviticus 10:13

„Zakázáno je, aby se ženy jedna o druhou třely v póze sexuálního styku. Soudu přísluší takový přestupek přikázat ztrestat.“

- The Shulchan Aruch, sbírka židovských zákonů ze 16. století
Even HaEzer 20:2

PROČ PRÁVĚ TOTO TÉMA?

Na konci devadesátých let získal svět ortodoxních homosexuálů reálné rozměry. V ortodoxních kruzích se homosexualita se poprvé stává námětem živé veřejné diskuse a během pouhých pěti let se vytvořila velmi živoucí gay ortodoxní komunita, která z izolované skupiny přerostla v organizaci.

Byly založeny organizace jako *Gay and Lesbian Yeshiva/Day School Alumni Association*, *Orthodykes* a *The Tzvi Aryeh AIDS Foundation* v New Yorku; došlo k obrodě spolku *The Orthodykes* a ortodoxní gay organizace *HOD* v Izraeli; a v Jeruzalémě bylo založeno první gay komunitní centrum *The Jerusalem Open House*. Rabi Steve Greenberg, první ortodoxní rabi otevřeně přiznávající svou homosexualitu, nyní dokončuje knihu nazvanou *Of Wrestling with God and Men* (O zápase s Bohem a Lidmi), která se pouští do křížku s Biblií, židovskou tradicí a homosexualitou.

Ačkoliv byla veřejnost ve Spojených státech i jiných zemích svědkem neuvěřitelného pokroku v oblasti občanských práv gayů a lesbiček, ortodoxní a chasidské komunity se nadále staví proti homosexualitě, která je ještě stále nahlížena pouze jako hřích a nemoc.

Ortodoxní gayové a lesby při svém "přiznání" čelí následkům, které v horších případech znamenají, že se jich zřekne rodina, jsou vyloučeni z ješiv a synagog, jsou nuceni absolvovat psychologickou léčbu za účelem navrácení se k heterosexuality, vstupují do smluvených manželství a následně žijí dvojitým životem.

Rabínské soudy separují homosexuální děti od jejich rodičů. Tyto děti pak nemají přístup k sexuální výchově ani informacím o prevenci HIV. Nemocným AIDS není poskytnuta pomoc a nesmí být ani pohřbeni, jsou odsuzováni ze strany rabínů a náboženských médií. Na ty, kteří se s tím nedokážou vyrovnat, často čeká alkoholismus, sebevražda a sebedestructivní sexuální praktiky.

Veřejnost v souvislosti s tímto problémem většinou mlčí, i přesto je však známo několik případů veřejného odsouzení homosexuality ze strany ortodoxní komunity. Názory na to, co přesně se v Tóře a Talmudu odsuzuje, se různí – homosexuální vztahy nebo svatební obřady? Specifické sexuální praktiky jako například miškav zachar (anální sex) nebo lesbická láska jako taková?

V nedávné době zástupci ortodoxního světa protestovali proti přívržencům gay/lesbické synagogy pochodujícím v průvodu *Salute to Israel Parade* (Pocta gay parade v Izraeli), který se konal v New Yorku. Ohrážovali se také proti tomu, aby se ve sbírkách newyorských The U.S. Holocaust Museum a New York's Museum of Jewish Heritage zachovávaly zmínky o homosexuálech, kteří zemřeli v koncentračních táborech. Ortodoxní politici a rabíni vehementně vystoupili proti zákonům o právech homosexuálů a jejich registrovaném partnerství (The New York Gay and Lesbian Civil Rights Bill z roku 1986 a New York's Domestic Partnership Bill z roku 1998). K projednávání přijely autobusy plné ortodoxních a chasidských židů, aby se protesty podpořili. V Izraeli ortodoxní strany posílily svůj vliv v Knesset a zcela nepokrytě a hlasitě rozdmýchávají odpor vůči tématům jako registrované partnerství homosexuálů nebo podpora národního plánu zdravotnictví na dotaci léků proti AIDS. V kabalistické ješivě Sefardik v Jeruzalémě uspořádali obřad za nápravu homosexuálů, cizoložníků a masturbujících, kde se všichni modlili, třeli si o paže kostky ledu a duli do rohů.

Zároveň se čím dál tím více ortodoxních rabínů setkává s členy kongregace a studentů ješiv, kteří přiznávají svou homosexualitu, a s ortodoxními rodinami, jejichž neoblomné názory na homosexualitu jsou najednou konfrontovány s životem jejich milovaných.

Všichni řeší existenciální otázku, jak žít v pravdě, v Bohu a v souladu s učením Tóra a přitom neztratit ty, kteří chtějí patřit k národu Izraele - avšak jsou to gayové či lesby. Homosexualita představuje pomyslnou čáru, kterou ortodoxní čelní představitelé ani ostatní lidé nepřekročí. Doufejme však, že tento film bude inspirací pro první záchvěvy změn.

ŽIVOT FILMOVÝCH POSTAV (SLOVY REŽISÉRA)

David je ortodoxní gay žijící v Los Angeles. Je synem chazzana (kantora). V rozhovoru vypráví o tom, jak se více než deset let pokoušel změnit svou homosexualitu. Jeden rabi mu zadal, aby po celé měsíce jedl fíky a odříkával modlitby. Jiný mu řekl, aby na zápěstí nosil gumičku a pokaždé, když ho přitahuje nějaký muž, se s ní práskl nebo se kousl do jazyka. Nespočetkrát zkoušel vyjít si na smluvené schůzky se ženami (schiduchim). Aby unikl všeobecnému tlaku, odešel žít izolovaně od jakékoliv ortodoxní komunity v Los Angeles. Vyhýbal se košer restauracím i synagogám a začal se modlit doma a sám.

Jel jsem s ním na setkání s osobou, které se před dvaceti lety jako prvnímu člověku přiznal. Tou osobou byl Chabad-Lubavich rabi Yosef Langer ze San Franciska. Před lety Davida poslal na reparační terapii. David mu popisoval trápení, které mu tato rada přinesla, a ptal se rabiho, jak se od něj po více než deseti letech pokusů se změnit očekává, že bude do konce života žít v celibátu a o samotě.

Rabi nenachází adekvátní odpověď. Má Davida rád a jako žida ho ctí, ale nemůže přijmout jeho sexuální aktivity. Jejich rozhovor je sice upřímný, ale o to víc vyčerpávající. David se vrátí domů do Los Angeles zničený, bez naděje, že se mu dostane souhlasu (heter). Natáčím Davidovu emocionální cestu do Izraele – v Jeruzalémě se vydává k Západní zdi (Kotel), kde pláče k B-hu a prosí ho o radu, jak žít a zároveň zůstat sám sebou.

Další postavou je **Michelle**, lesba z chasidské rodiny vychovaná ve čtvrti Boro Park v Brooklynu. Ráno, když jsme v Boro Park natáčeli na dětském festivalu v době velikonočního svátku Pascha, se pohádala se svou sestrou o tom, že svou sexualitu zveřejní a tím zahanbí celou rodinu. Rok spolu nemluvily. Tato dcera světově uznávaného kantora (chazzana) byla před sedmi lety rodinou zavržena a většinu z nich od té doby skoro neviděla. Je ironií, že Michelle jde ve stopách svého otce a intenzivně se věnuje zpěvu. Zpívá však i před muži, což je podle židovských zákonů zakázané. Film sleduje její izolaci v době, kdy se domnívala, že je jedinou chasidskou lesbou.

“Devorah” (jméno bylo změněno), ultra-ortodoxní lesba žijící v Izraeli, se zase už dvacet let trápí v manželství a pečování o děti a vnoučata. Vždy maximálně protahovala období niddah, kdy manželovi není dovoleno během a po skončení menstruace své ženy ani dotknout. “Devorah” vede vnitřní boj, jestli má svému manželovi říct o své sexualitě, o své touze mít přítelkyni a o tom, že už nemůže dál. Z důvodu anonymity je nafilmována jako silueta se změněným hlasem.

Markův ultra-ortodoxní otec je rabim v Londýně. Film sleduje Markův návrat do náručí ortodoxního vyznání, které opustil poté, co ho ortodoxní komunita odmítla. Mark si v ješivě v Anglii prožil roky trápení, sedativ a sledování. V zoufalství ho rabini poslali do Izraele, protože věřili, že tam homosexualita neexistuje. V té době byl kvůli svým homosexuálním aktivitám vyhoštěn z několika ješiv. Trápí ho příležitostná infekční onemocnění způsobená AIDS, ale dostává enzymové inhibitory a drží se.

Přes všechna úskalí, kterým Mark čelí, kolem sebe šíří povznášející, radostné vibrace. Film Marka sleduje při jeho návratu do ješiv, které miloval, a při jeho pouti na horu Meron v Izraeli na svátek Lag B'Omer, kdy se tisíce ortodoxních židů schází, aby tančili, modlili se a zapalovali ohně. Mark touží být i přes své zdravotní problémy duchovně živý.

Na konci filmu Mark staví Sukkah, otevřenou stanovou konstrukci, která symbolizuje čtyřicetidenní putování židů pouští a jejich přežití díky tomu, že je B-h ochránil. Na oslavu svátku Sukkot Mark připraví hostinu pro dvanáct gayů (včetně jednoho rabiho, dříve chasidského), kteří se nějakým zázrakem vtěsnají k malému stolu pod širým nebem, kde zpívají a hodují dlouho do noci.

Israel je legrační a nesmlouvavý. Jako průvodce "Big Knish Tours" na sebe bere roli léčitele a kazatele, když tak provádí turisty po čtvrtích Boro Park a Williamsburg. Tyto exkurze mu pomáhají vyrovnat se s těžkým dětstvím, které tu prožil ve čtyřicátých a padesátých letech minulého století, kdy jeho homosexualitu zkoušeli léčit šokovou terapií, kdy ho zbožná komunita zavrhlá za jeho "otevřenost" o své identitě. Israelovu otci je 98 let a žije jen několik mil od svého syna. Přesto se po dvacet let nikdy nesešli. Na konci filmu jsme svědky jejich "setkání" po telefonu. Snímání tohoto hovoru je prokládáno záběry Israele a jeho přítele Carla při oslavě jejich pětadvacátého výročí, na které je jejich adoptivní rodina a přátelé.

"Malka" a **"Leah"** se do sebe zamilovaly na ultra-ortodoxní dívčí střední škole Bais Yaakov v Brooklynu. Brzy budou mít dvanácté výročí. Otec "Malky" je prominentní rabi v Brooklynu a bylo pro něj velmi těžké přijmout dceřino "přiznání". Ačkoliv Malka i Leah přísně dodržují všechny zvyky, děje se tak většinou jen v rámci jejich společného domova. **Když "Malku" a "Leu" o Šabatě navštíví ortodoxní gayové či lesby, u stolu platí jediné pravidlo: Pouze žvýkejte!**

Rabi Steven Greenberg je první rabi na světě, který otevřeně přiznal svou homosexualitu. Na Yeshiva University vystudoval bakaláře ve filosofii a vysvěcení se mu dostalo v teologickém semináři od rabiho Isaaca Elchanana. Je zasloužilým členem učitelského sboru v národním vzdělávacím židovském centru The National Jewish Center for Learning and Leadership, což je pluralistická organizace věnující se přípravě vůdčích židovských osobností na měnící se dobu a novou éru židovských dějin. Je jedním ze zakladatelů The Jerusalem Open House, první gay-lesbické instituce ve Svatém městě. Rabi Greenberg právě dokončuje knihu nazvanou *Of Wrestling with God and Men* (O zápase s Bohem a Lidmi), která se pouští do diskuse s Biblií, židovskou tradicí i homosexualitou.

Shlomo Ashkinazy je psychoterapeut. Shlomo již téměř dvacet let vede tajná skupinová sezení pro ortodoxní gaye.

Následující lidé byli stejně jako "Devorah" filmováni jako siluety. Hlasy jim byly pozměněny a ve filmu se objevují jen krátce. Více materiálů o všech postavách najdete na webové stránce filmu [http:// www.tremblingbeforeg-d.com](http://www.tremblingbeforeg-d.com)

"Chaim", ortodoxní gay, má spokojený vztah s jiným velmi tradičně založeným mužem. Podílí se na provozu newyorské Gay and Lesbian Yeshiva/Day School Alumni Association prakticky od jejího založení v roce 1995.

"Ben Aaron," chasidský muž, který vyrostl v Brooklynu, je již 25 let neoficiálním rabim ortodoxní gay komunity v New Yorku.

"Sue" a "Tova," ortodoxní lesbický pár, z nichž jedna žena je dcerou rabiho. Společně se usadily v Jeruzalémě.

"Shmuel," chasidský gay "dědeček", který vypráví o chvíli, kdy se kamarádovi svěřil, že je gay, a o tom, jak šťastný je, že si ve svém životě prožil chvíli přiznání. Svěřil se také své ženě, ale jeho děti a vnoučata nemají o jeho sexuální orientaci tušení.

NEJNOVĚJŠÍ INFORMACE (SLOVY REŽISÉRA)

- Michelle po lékařském zákroku zhubla o 75 kg. Zamilovala se do Kubánky, která byla vychovávána v rodině Svědků Jehovových. Mají hodně společného.
- Mark si nechal narůst plnovous a navrátil se do svého milovaného světa ultra-ortodoxních ješiv.
- Israel se po dvaceti letech setkal se svým otcem. Jeho otec se potom bez rozloučení odstěhoval do Izraele, kde zemřel. Israel obdržel pozvání na svatbu vnuka své sestry, kde byl uvítán svým synovcem Yitzhakem, který se mu od té chvíle stal, obrazně řečeno, andělem strážným. Jako mnozí chasidští a ultra-ortodoxní židé Yitzhak nechodí do kina.
- "Malka" a "Leah" se distancovaly od rodiny "Malky", protože tato rodina neuznala jejich lesbický vztah. Plánovaly si, že budou mít děti, které vychovají v ortodoxní tradici a pošlou je do ješivy. Přesto se po čtrnáctiletém vztahu vloni rozešly.
- David konečně řekl svým rodičům, že účinkoval ve filmu. Báł se jim to říct čtyři roky. Nic podstatného se však nestalo, protože jakmile se rodiče dozvěděli, že ve filmu účinkovali také významní rabíni, všechny jejich obavy se rozplynuly.
- "Devora" je stále vdaná. Její manžel ještě neví, že je lesba, o účinkování ve filmu ani nemluvě.
- Já jsem si zahrál shadchana (dohazovače) a seznámil rabiho Stevena Greenberga s jeho dnes již dlouholetým partnerem. Jmenuje se také Steve, je hercem a operním zpěvákem. Vztah trvá již pátým rokem.
- Sedmnáct ortodoxních synagog projevilo zájem promítnout film v synagoze a osmnáct synagog přispělo na projekci a následnou diskusi, do které se zapojili i členové komunity.

O TVŮRČÍCH FILMU

Sandi Simcha DuBowski je filmař a spisovatel žijící v New Yorku. Jeho celovečerní dokument *B-h je mi strachem* byl promítán ve Spojených státech, Izraeli, Kanadě, Německu, Velké Británii a v Jižní Africe (v USA byl zastoupen společností New Yorker Films). Film *B-h je mi strachem* byl poprvé představen na newyorském Film Forum a měl neuvěřitelný ohlas ze strany obecnosti i kritiky, navíc skvělé tržby. Překonal kasovní rekord premiérového promítání na Film Forum, který do té doby držel film *Paris Is Burning*. Následovně byl vysílán v osmdesáti amerických městech.

Film měl světovou premiéru na filmovém festivalu Sundance a obdržel dvanáct ocenění včetně ceny *The Teddy Award* za nejlepší dokumentární film na festivalu v Berlíně, hlavní ceny za židovské dílo na festivalu v Jeruzalémě, ceny *GLAAD Media Award* za nejlepší dokument, velké ceny poroty za nejlepší dokument na festivalu OUTFEST v Los Angeles a ceny The Council on Foundations Henry Hampton Award za vynikající práci v oblasti filmu a médií.

Snímek byl rovněž nominován na 2002 Independent Spirit Awards a IFC/Directv Truer Than Fiction Award. Časopis L.A. Weekly ho zařadil mezi 10 nejlepších filmů roku 2001. Je koprodukován a vysílán stanicí Keshet/Channel Two v Izraeli,. Jedná se o první koprodukcí s americkými producenty. V Izraeli byl poprvé uveden v červnu 2004. Dále ho v letech 2005-2006 odvysílaly stanice BBC, HBO Latin America, The Sundance Channel, ARTE, dánský Channel 2, australské ABC, holandský NIK, polský Canal Plus, a další.

DVD *B-h je mi strachem*, na kterém jsou tři hodiny původních filmových materiálů o natáčení filmu a změnách, nastartovalo odvysílání dokumentu ve světě. Obdrželo nominaci International Press Academy za nejlepší dokumentární DVD roku 2003.

Na světové premiéře na festivalu Sundance režisér DuBowski a rabi Steve Greenberg - první rabi, který otevřeně přiznal svou homosexualitu, společně uspořádali první Šabat. Ve spolupráci s Working films také uspořádali diskusi mezi mormony a židy. Od té doby DuBowski navštívil stovku měst a zúčastnil se více než osmi set interaktivních přednášek, dialogů a diskusních setkání s různými organizacemi. Diskutovalo se na témata jako víra, sexualita, věk, rasy či konfesijní hranice židovství.

Nadace Steven Spielberg's Righteous Persons Foundation udělila Greenbergovi a DuBowskemu základní fondy na založení vzdělávacího projektu ortodoxní komunity ve Spojených státech, Izraeli a Spojeném království, jehož základem je filmová projekce filmu (18 synagog již projevil zájem film promítnout).

V Jeruzalémě vycvičili 11 školitelů, kteří byli u promítání a následně vedli dialog s 2000 řediteli, učiteli, výchovnými poradci a terapeuty z celé země, přičemž byla odkrývána tabu homosexuality v ortodoxním (i sekulárním) školském systému země.

Svolali první konferenci nazvanou Orthodox Mental Health Conference on Homosexuality na téma homosexuality. Ve spolupráci s Working Films zahájili turné křesťanských teologických seminářů na jihu Ameriky.

DuBowski byl společně s osobnostmi jako Mel Brooks, Bob Dylan, Pulitzer Prize winner Michael Chabon, newyorský starosta Michael Bloomberg, a senátor Joseph Lieberman zařazen mezi tzv. Forward 50, padesát židů, kteří stáli v centru událostí daného roku, vůdčí osobnosti, původci nových myšlenek a zástupci výrazné přítomnosti židovského elementu v americkém životě.

V minulých čtyřech letech byl DuBowski vybrán, aby se podílel na ReBoot, inovativní židovské síti, která byla vytvořena proto, aby sjednocovala myslitele, tvůrce, teology a aktivisty, kteří se zabývají židovskou otázkou v současné Americe.

Na jaře 2004 byl rovněž vybrán do programu Rockwood Leadership Program's Art of Leadership training pro vůdčí židovské aktivisty v oblasti sociální spravedlnosti a rovněž byl zařazen do skupiny sedmdesáti významných židovských osobností přizvaných na podzim 2005 ke spolupráci v The Conversation at the Aspen Institute in Fall 2005.

DuBowski v současnosti pracuje jako producent na filmu nazvaném *In the Name of Allah*, který pojednává o komplikovaném střetu islámu a homosexuality. V současné době se natáčí v Pákistánu, Egyptě, USA, Spojeném království, Francii, Maroku, Turecku, Saúdské Arábii, Kanadě, Bangladéši, Indii a Libanonu. Snímek financují: anglický Channel 4, francouzsko/německý ZDF/Arte, LOGO Channel MTV a australský SBS. Kromě toho také přednáší na několika univerzitách.

DuBowskeho krátký film *Tomboychik* získal cenu Golden Gate Award za nejlepší krátký dokument na festivalu San Francisco International Film Festival, byl odvysílán na WNETu a promítán v muzeu The Whitney Museum of American Art, na festivalu The Rotterdam Film Festival, jako součást pořadu "Too Jewish?" v židovském muzeu The Jewish Museum a v dalších muzeích a festivalech po celém světě. Distributorem tohoto snímku je Video Data Bank v Chicagu (www.vdb.org), je zařazen na zvláštním vydání DVD dvoj-disku *B-h je mi strachem Deluxe*.

DuBowski předtím téměř tři roky pracoval ve výzkumu Planned Parenthood Federation of America, který propojoval strategické analýzy, záznamy hnutí proti potratům a křesťanského práva. Jeden ze snímků, které vyrobil - *Missionaries Form Militias*, který zachycoval národního vůdce aktivistů proti potratu reverenda Matta Trehwella, který se dožaduje zapojení ozbrojených milic, byl promítán generální prokurátorce Janet Reno a vrchním federálním právním činitelem poté, co Paul Hill zavraždil doktora Bayarda Brittona, lékaře, který prováděl potraty. Snímek byl je používán organizací Northwest Coalition Against Malicious Harassment ke školení aktivistů v

oblasti lidských práv. Snímek byl rovněž vysílán v pořadu *Hey There Good Neighbor*, pětidílném seriálu pod záštitou muzea The Whitney Museum of American Art a centra The Getty Center for the History of Art and Humanities.

V roce 1992, DuBowski promoval na Magna Cum Laude na Harvard University. Za svou práci v oblasti homosexuality a nezávislého filmu získal dva granty Ford Program for Undergraduate Research.

Susan Korda (tvůrčí spolupráce a střih) se podílela na tvorbě množství televizních a filmových projektů včetně snímků *For All Mankind* nominovaného na cenu Al Reinert's Academy Award, *The West* v produkci Kena Burse a *The Midwife's Tale* Dicka Rogerse. Mezi její vlastní filmy patří oceněný dokument *Vienna is Different: 50 Years After the Anschluss* a *One of Us*, osobně laděný dokument o rodinných vazbách, vzpomínkách a skutečné podstatě znetvoření. Oba filmy měly premiéru na festivalu v Berlíně v roce 1989 a 1999. Snímek *Vienna is Different* byl uveden na festivalu Sundance a vyhrál stříbrnou medaili na festivalu v Chicagu.

V letech 1992-1994 Korda pobývala v Berlíně na stipendiu Fullbright . V současné době vyučuje narativní filmovou produkci na Tisch School of the Arts patřící pod NYU. Dělal konzultantku Alanu Berlinerovi při práci na scénáři jeho nového filmu *The Sweetest Sound* , který měl premiéru na festivalu v Berlíně v roce 2001.

John Zorn (originální hudba) skládá pro jazzové orchestry, symfonické orchestry, rockové kapely i filmovou hudbu. Jedinou konstantou v jeho hudbě je neklidná touha jít dál, experimentovat se zvukem ve všech formách. Zorn založil Masada, neurčitelnou kompilaci klezmer, klasiky, jazzu a avantgardy objevující židovskou kulturní identitu. Nahráli již před dvě stovky skladeb včetně dvoj-alba Bar Kokhba a The Circle Maker.

Od roku 1995 je Zorn výkonným producentem společnosti Tzadik, vydavatelství, které založil a které se věnuje vydávání nejlepšího výběru avantgardy a experimentální hudby. Vydávají autory jako jsou kromě jiných David Krakauer, Frank London, Marc Ribot, a Anthony Coleman.

Album nazvané Filmworks obsahuje CD *B-h je mi strachem*, Z jiných filmů, ke kterým Zorn skládal hudbu, můžeme jmenovat *Port of Last Resort*, dokument o židovských uprchlících ze Šanghaje v období nacistického Německa, *Latin Boys Go To Hell* Ely Troyano, *The Golden Boat* Raula Ruize (produkce James Schamus) a snímek *She Must Be Seeing Things*.